

ловѣкъ я немамъ нуждѣ да ся поправлявамъ; въ такъвзи случай ты съ твое то испытваніе щеше да си подобень на Фарисея, който ся е самъ хвалиль. Истина, дѣца та сѣ длѣжни да слушатъ родители тѣ си и по стары тѣ; поданикъ-атъ треба да е покорень на власть тѣ; ни е слободно нити да ся лѣжи, нити да ся измамва други: но що мыслишь ты сега, изречено ли е въ това мало испытваніе сичко, което ся изысква отъ единъ честень человекъ? И ако нѣкой не лѣжи и не измамва, ако е на власть тѣ вѣренъ и покорень, той да ли нема іоще длѣжности? Не тѣй, сыне, не! онзи, който желай да ся поправи и да бѣди по добѣръ, треба по пространно да ся испытва въ длѣжности тѣ си. — Іоще да ти докажѣ, сыне, я това. Когато бы мыслиль ты въ себеси тѣй: азъ ся владамъ прилѣжно и точно споредъ длѣжности тѣ си, и колко то отъ кадѣ совѣсть тѣ, тя не мя укорява за нищо; а освень това чинѣ добро, колкото могѣ; — истина, колкото отъ твоя страна, то бы было се добро, ала ако правишь сичко това само да тя хвали свѣтъ-атъ, тогава твоя та ревность и добрина щяхѣ да произла-